

Н. Б. Отрешко

Локальність

ЛОКАЛЬНІСТЬ Л. є похід. поняттям від терміна «локальний» (лат. *localis*, від *locus* – місце) – властивий лише для певного місця, що поширюється на вузьку область та не виходить за певні межі. У сучас. концепціях Л. передбачає чітку визначеність процесів і явищ у часі та просторі, його обмеженість і обумовленість контекстом взаємодії, реаліями конкрет. місця. Долаючи цю обумовленість, виходячи за рамки обмеженого локал. простору, процеси набувають глобал. характеру. Дихотомія глобальне–локальне задає логічну структуру аналізу і поясненню сучас. соц. змін у межах концепцій [глобалізації](#). До періоду формування глобал. суспільства життя сіл, міст і навіть країн мало переважно закритий характер, вплив на них ін. культур залишався мін., епізодичним. Повсякденні соц. практики людей, їхній культур. досвід були пов'язані з місцем їхнього проживання. У закритих культурах і спільнотах ідея Л. не мала великого значення, оскільки Л. як осн. характеристика повсякден. культури не вимагала додатк. осмислення. Нині соц. активність людей, груп, спільнот не обмежена конкрет. геогр. простором. Фінанс. потоки, масова труд. міграція, туризм, інформація ЗМІ та Інтернету, мобіл. зв'язок розривають кордони Л. у сучас. світі. Електронні засоби комунікації миттєво передають інформацію, і це стягує події та Л. разом і робить їх тотально взаємозалежними, що дозволяє відчувати світ як єдине ціле. Рішення, ухвалені на глобал. рівні за участі різних держав, зрештою реалізується на конкрет. тер. і впливає на функціонування конкрет. локал. структур та процесів на рівні держави й регіону. Міжнар. уряд. організації надають легальності механізму втручання в життя і розвиток цих локал. структур, що робить їх відкритими. Існують різні погляди на феномен взаємодії глобального з локальним, зокрема гіперглобалісти розглядають сучас. світ як єдиний глобал. ринок, глобал. цивілізацію та глобал. громадян. суспільство. На їхню думку, глобал. суспільство знищує локал. кордони, тому нац. держава як локал. феномен поступово зникне. «Глобальне» є домінуючим у сучас. світі та підпорядковує своїй логіці «локальне». Локал. економіки і культури «розчиняються» у глобал. цивілізації та глобал. ринку. Ін. поглядів дотримуються фахівці, які вважають, що значення нац. кордонів у сучас. світі не тільки залишається дуже важливим, але й продовжує посилюватися, а сучас. світ – не світ відкритих Л., а світ, де посилюються тенденції *націоналізму* і *регіоналізму*. Останнім часом набула популярності компромісна концепція «глокалізації», яка виводить локал. особливості за нац. межі безпосередньо в глобал. світ, де, у свою чергу, вони

додають нових рис процесам регіоналізації та локалізації. Під впливом глобалізації відбувається трансформація сусп. відносин, ускладнення і посилення різнорівневої конкурент. боротьби у світ. масштабах між різноманіт. локал. утвореннями, які колективно обстоюють свої позиції на світ. арені. Рівень глокалізації є мірою зростаючого зближення двох полюсів – глобального і локального.

Рекомендована література

1. R. Robertson. Globalization or glocalization? // Globalization. Critical concept in sociology. Vol. 3. London, 2003;
2. Многоликая глобализация / Пер. с англ. Москва, 2004;
3. Global Forces and Local Life-Worlds. London, 2004.

Бібліографічний опис:

Локальність / Н. Б. Отрешко// Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56311>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).